

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of ראש השנה דף כה, which discusses several well-known Sugyas of Shas. Some of the topics we will learn about today include:

A continuation of the various laws of Tekias Shofar

A discussion about the topic of מצוות לאו ליהנות ניתנו - and how it applies specifically to תקיעת שופר

A

Continuation of the
various laws of תקיעת שופר

A discussion about
מצוות לאו ליהנות ניתנו
And how it applies to תקיעת שופר

B

A discussion of whether or not מצוות צריכות כוונה, and again how this applies specifically to תקיעת שופר.

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

מעילה

Misappropriation of property belonging to the בהמ"ק
A אשם מעילות קרבן is brought by anyone who uses the בהמ"ק for personal benefit.

עיר הנדחת

A city that was led astray, in which most inhabitants worshipped ע"ז, must be destroyed. Those that worshipped ע"ז must be killed, and the city and all their possessions burned, as stated in Parshas ראה. The righteous people who did not participate are not killed, but their possessions are also burned along with the rest of the city.

B

Whether or not
מצוות צריכות כוונה
And again how this
applies to תקיעת שופר

מעילה

עיר הנדחת

C

כתותי מכתת שיעוריה

An item that is Halachically mandated to be burned, is considered as if it has already been burned and reduced to ashes, and it therefore no longer has the required שיעור. Therefore, this item cannot be used for any Mitzvah which has a minimum size requirement, as this item is considered as having no Shiur at all.

מצוות לאו ליהנות ניתנו

There is a מחלוקת in the Gemara whether one may use items which are אסור בהנאה for the purpose of performing a Mitzvah. According to the opinion that one may use אסורי הנאה, it is because performing a Mitzvah is not considered a benefit, but rather a burden and obligation placed upon us. The one exception, even according to this opinion, are items which were used for עבודה זרה, which are considered מאוס - repulsive before HaShem and not fit to use for any Mitzvah.

C

כתותי מכתת
שיעוריה

מצוות לאו ליהנות ניתנו

D המוודר הנאה refers to someone who may not benefit from another person - either because A made a vow to not benefit from B - or that B made a vow forbidding A from benefitting from B.

מי חטאת

If a person or utensil becomes טמא by touching a dead body or being in the same room as a dead body, their purification process includes being sprinkled with מי חטאת, with is a mixture of the ashes of a פרה אדומה, and water drawn from a spring.

D
המוודר הנאה
מי חטאת

E מצוות צריכות כוונה
There is a Machlokes in the Gemara whether a person who performs a Mitzvah must have intent to fulfill the Mitzvah. According to the opinion that מצוות צריכות כוונה, one does not fulfill the Mitzvah without specific intent, while according to the opinion that מצוות אינן צריכות כוונה, one does fulfill the Mitzvah even without specific intent.

הזאות על המזבח

Part of the process of sacrificing a קרבן in the Bais HaMikdash includes sprinkling the blood of the animal onto the Mizbeiach. Various קרבנות have different requisite amounts of sprinkling. For example, a Korban Pesach, Bechor or בהמה, all require one sprinkle on the Mizbaich, whereas a Korban Shlamim, אשם, and עולה, all require blood to be sprinkled on all four sides of the Mizbaich. This is accomplished by sprinkling the blood once on the צפונית מזרחית corner of the mizbaich, and a second time on the דרומית מערבית corner of the mizbaich, which spreads to the two sides of each corner, referred to as שנים שהם ארבע.

E
מצוות צריכות כוונה
מצוות אינן צריכות כוונה
הזאות על המזבח

1 So let's review.....

אמר רב יהודה
 בשופר של עולה לא יתקע
 ואם תקע יצא
 One may not use a shofar of a עולה, which, as Rashi explains, was removed while the animal was still alive. However, if he did use it בשוגג, he was יוצא.
 However,
 בשופר של שלמים לא יתקע
 ואם תקע לא יצא
 If one used a shofar of a שלמים, he is NOT יוצא.
 Now, the reason both may not be used, is simply because all Kodshim are אסור בהנאה.
 Regarding the difference בדיעבד, the Gemara explains מואי טעמא -
 עולה בת מעילה היא
 A עולה, which is קדשי קדשים, is subject to the Halachos of מעילה, one of which is כיון דמעיל בה נפקא לה לחולין
 Once he benefitted from it he is מועיל, and that causes the Shofar to become חולין, and מותר. Therefore, he is יוצא.
 However,
 שלמים לאו בני מעילה נינהו
 As Rashi explains, a קרבן שלמים, which is קדשים קלים, is NOT subject to the Halachos of מעילה, and even though he used it, the shofar is NOT חולין, and remains אסור. Therefore, he is NOT יוצא, because it is a מצוה הבאה בעבירה, a Mitzvah resulting from an Aveirah of benefitting from Kodshim.

2 Rava challenges this by asking:
 אימת מעל לבתר דתקע
 כי קא תקע באיסורא תקע
 It is the act of using the Shofar which is מעילה and causes it to be חולין. Therefore, it is יוצא לחולין only after he blew it, but while he blew the Shofar, it is still קודש and forbidden. If so, he should not be יוצא?

3 Based on this Kasha, Rava disagrees with Rav Yehuda, and initially ruled;
 אחד זה ואחד זה לא יצא
 In both cases, whether he used a Shofar of a שלמים, or a Shofar of an עולה, he is NOT יוצא.

1 אמר רב יהודה...
 Was removed while animal was still alive
 בשופר של שלמים לא יתקע
 בשופר של עולה לא יתקע
 ואם תקע לא יצא
 ואם תקע יצא
 ALL קדשים are אסור בהנאה
 שלמים לאו בני מעילה נינהו
 עולה בת מעילה היא
 The אורח is NOT אלוהין, therefore, it is a מצוה הבאה בעבירה

2 CHALLENGES THIS;
 אימת מעל - לבתר דתקע
 כי קא תקע באיסורא תקע?
 The act of מעילה causes it to be חולין only AFTER he blew it, if so, he should not be יוצא?

3 BASED ON THIS קשיא, INITIALLY RULED;
 אחד זה - ואחד זה לא יצא
 שופר of a שלמים
 שופר of a עולה

4 However afterwards, Rava reversed his opinion and ruled; אחד זה ואחד זה יצא
 In both cases one IS יוצא the Mitzvah of Shofar, because מצוות לאו ליהנות ניתנו
 Rashi explains; לא ליהנות ניתנו לישראל להיות קיומם להם הנאה
 אלא לעול על צואריהם ניתנו Mitzvos were not given to Bnai Yisrael for physical enjoyment or benefit, but as a burden and obligation. As such, performing a Mitzvah is not considered הנאה, and therefore one is יוצא with a Shofar of any קרבן.

5 For the same reason - the Gemara continues; בשופר של ע"ז לא יתקע ואם תקע יצא
 One should not use a Shofar of ע"ז, since it is אסור בהנאה, it is forbidden to derive any benefit from it. But if he did use a shofar of ע"ז he is יוצא, because, מצוות לאו ליהנות ניתנו
 However, בשופר של עיר הנדחת לא יתקע ואם תקע לא יצא
 One may not use a Shofar of an עיר הנדחת - a town which worshipped ע"ז - and even בדיעבד, if he used it, he is NOT יוצא, because of another issue, כתותי מיכתת שיעוריה
 Since, all the property of an עיר הנדחת must be burned, this Shofar is considered as if it has been burned and reduced to ashes, and it therefore no longer has the required שיעור of a Shofar.

6 Based on the principle of מצוות לאו ליהנות ניתנו, Rava teaches several additional Halachos: המודר הנאה מחבירו מותר לתקוע לו מצוה
 Someone who may not benefit from another person - because of a נדר made by either one - may hear their שופר, because it is not considered a הנאה. So too, המודר הנאה משופר מותר לתקוע בו מצוה
 Someone who made a נדר not to derive benefit from a שופר may use it for שופר because of תקיעת שופר.

7 ואמר רבא המודר הנאה מחבירו מזה עליו מי חטאת בימות הגשמים אבל לא בימות החמה
 Someone who made a נדר not to derive benefit from another person may have that person sprinkle מי חטאת on him, because מצוות לאו ליהנות ניתנו
 However, this is limited to the winter - But he may not do so in the summer or warm weather, because, it is only the performance of the Mitzvah that is not considered a הנאה, but the cooling effect of the water IS a physical הנאה which is אסור.
 =====

4

HOWEVER,
 REVERSED HIS OPINION;
 אחד זה - ואחד זה
 יצא
 מצוות לאו ליהנות ניתנו
 לא ליהנות ניתנו לישראל להיות קיומם להם הנאה
 אלא לעול על צואריהם ניתנו

5

HOWEVER

בשופר של עיר הנדחת לא יתקע ואם תקע לא יצא

FOR THE SAME REASON

בשופר של עבודה זרה אסור בקיבוק ואם תקע יצא

מצוות לאו ליהנות ניתנו

6

BASED ON מצוות לאו ליהנות ניתנו, TEACHES ADDITIONAL הלכות:

המודר הנאה מחבירו מותר לתקוע לו תקיעה של מצוה

המודר הנאה משופר מותר לתקוע בו תקיעה של מצוה

7

ואמר רבא המודר הנאה מחבירו מזה עליו מי חטאת בימות הגשמים אבל לא בימות החמה
 The cooling effect of the water IS a physical הנאה which is אסור

8 The Gemara now proceeds to the Sugya of מצוות צריכות כונה:

שלחו ליה לאבוה דשמואל
כפאו ואכל מצה יצא
If one was forced to eat Matzah, as the Gemara explains שפפאוהו
מכפאוהו, for example, if non-Jews forced him to eat Matzah, he
was יוצא.

אמר רבא זאת אומרת
התוקע לשיר יצא

If one blows a Shofar for the purpose of playing a tune, or
practicing, he has fulfilled the Mitzvah of Shofar.

אלמא קסבר רבא מצות אין צריכות כונה

We can deduce from Rava's statement that Rava is of the
opinion that specific intent to fulfill the Mitzva is not required
in order to be יוצא.

The Gemara points out that from the first case of Matzah we
might have thought that מצוות אין צריכות כונה applies only to
Mitzvos like אכילת מצה, because

אכול מצה אמר רחמנא
והא אכל

He performed the Mitzvah as commanded.

However, regarding תקיעת שופר we would say -
that specific intent to fulfill the Mitzva IS required in order to be
יוצא, because

זכרון תרועה כתיב
והאי מתעסק בעלמא הוא

The Torah refers to it as a Remembrance of the Shofar sounds,
which seems to require thought and intent.

Therefore, Rava taught that even in the case of Shofar;
מצוות אין צריכות כונה

9 The Gemara challenges Rava:
איתיביה היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא
אם כוון לבו יצא

The Mishna in Brachos teaches

If someone was reading in the Torah, and came upon the portion
of Krias Shma at the time of Krias Shma, and while reading he
had intent to fulfill the Mitzva of reciting Krias Shma, he is יוצא.

אם לאו לא יצא

If he did not specifically have in mind to fulfill the Mitzva, he is
not יוצא.

This seems to imply that מצוות צריכות כונה, in contradiction to
Rava's opinion.

8 מצוות צריכות כונה...
אמר רבא זאת אומרת התוקע לשיר יצא
שלחו ליה לאבוה דשמואל כפאו ואכל מצה יצא
אלמא קסבר רבא מצוות אין צריכות כונה
We might have thought
HOWEVER ONLY LIKE מצוות
תקיעת שופר We would say מצוות צריכות כונה
אכילת מצה אכול מצה אמר רחמנא ופא אכל
זכרון תרועה כתיב ופאי מתעסק בעלמא הוא
קא משמע לן מצוות אין צריכות כונה

9 איתיביה היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא
אם לאו Did NOT have in mind to fulfill the מצוה
אם כוון לבו Had intent to fulfill the מצוה of קריאת שמע
לא יצא יצא
This seems to imply that מצוות צריכות כונה!

10 The Gemara answers that Rava can explain this Mishna בקורא להגיה, as one who was proofreading the Sefer Torah, and not reading it at all, and אמר כוון לבו יצא means that he must pay attention to clearly enunciate every word, but it is not necessary to have כוונה לצאת.

10

בקורא להגיה

Was proofreading the ספר תורה, and not reading it at all

אמר כוון לבו יצא means;
He must pay attention to clearly enunciate every word

But it's not necessary to have כוונה לצאת

11 The Gemara presents two more challenges from Braisos regarding תקיעת שופר, but concedes that neither one is conclusive to refute the opinion of Rava.

We do not need כוונה לצאת, but we do need כוונה לשמוע, to hear the קול שופר. In other words, we do not need intent of קיום המצוה, but we do need intent to perform the מעשה המצוה - the act of the Mitzvah.

11

The Gemara presents more challenges regarding תקיעת שופר, but concedes neither one is conclusive to refute the opinion of רבא

We DON'T need	We DO need
כוונה לצאת	כוונה לשמוע
<i>In other words</i>	
We DON'T need	We DO need
intent of	intent of
קיום המצוה	מעשה המצוה

12 Abaye continues to challenge Rava's opinion: א"ל אביי אלא מעתה הישן בשמיני בסוכה ילקה If מצוות אין צריכות כונה, then conceivably one who slept in the Sukka on Shemini Atzeres, should receive Malkos for being עובר on the תוסוף of איסור, adding an extra Mitzvah, because the Mitzvah is fulfilled even without any intent.

12

?

אביי continues to challenge רבא

הישן בשמיני בסוכה ילקה?

א"ל אביי אלא מעתה

If מצוות אין צריכות כונה, שמיני עצרת on סוכה, one who slept in the סוכה, should receive מלקות for being עובר on תוסוף

13 Rava answers;
שאני אומר מצות אינו עובר עליהן אלא בזמן
One is only תוסף only during the time of the Mitzvah.

The gemara questions this from a case of ברכת כהנים and then from a case of זריקת הדם where blood of two different קרבנות were mixed together, which seem to contradict this view.

13 ANSWERS;
שאני אומר
מצות אינו עובר עליהן אלא בזמן
עובר בל תוסף
DURING the time of the מצוה

The גמרא questions this from a case of ברכת כהנים, and a case of זריקת הדם where blood of 2 קרבנות mixed together, which seem to contradict this view

14 After some discussion Rava offers another answer, and clarifies:
לצאת לא בעי כוונה
One does not need כוונה to fulfill a Mitzva, as stated above.
לעבור בזמנו לא בעי כוונה
One also does not need כוונה to be עובר during the time of the Mitzvah, as in the case of sprinkling the blood mixture, containing blood with different sprinkling requirements.
שלא בזמנו בעי כוונה
However, one DOES need כוונה to be עובר after the time of the Mitzvah, as in the case of sleeping in the Sukka on Shmini Atzeres, when it is no longer the YomTov of Sukkos.

14 AFTER SOME DISCUSSION
RAVA OFFERS ANOTHER ANSWER:

שלא בזמנו עובר בל תוסף after the time of a מצוה	לעבור בזמנו עובר בל תוסף during the time of a מצוה	לצאת To fulfill a מצוה
בעי כוונה As in sleeping in the סוכה, on שמיני עצרת	לא בעי כוונה As in sprinkling the blood mixture, containing blood with different sprinkling requirements	

15 The Gemara concludes this Sugya with
אמר ליה ר' זירא לשמעיה
איכוון ותקע לי
As Rashi explains;
תתכוין לתקוע בשמי להוציאני ידי חובתי
R' Zeira instructed his attendant to have כוונה to be מוציא R' Zeira. Apparently, R' Zeira disagrees with Rava, and holds מצוות צריכות כוונה. However, R' Zeira goes one step further, and adds that
משמיע בעי כוונה
The one blowing the shofar must have specific intent to be מוציא the listener.

15 אמר ליה ר' זירא לשמעיה
איכוון ותקע לי
תתכוין לתקוע בשמי להוציאני ידי חובתי
APPARENTLY, ר' זירא DISAGREES WITH RAVA AND HOLDS
HOWEVER, ר' זירא GOES A STEP FURTHER AND ADDS
מצוות צריכות כוונה
משמיע בעי כוונה
The one blowing the שופר must have intent to be מוציא

This is actually מתכוין מלפניו

16 This is actually a מחלוקת תנאים, as the Gemara cites the following Braisa:

שומע שומע לעצמו
ומשמיע משמיע לפי דרכו

The listener must have כוונה לצאת, but
משמיע לא בעי כוונה

The blower does not need to have in mind to be מוציא the listener. As long as he is blowing the Shofar to fulfill the Mitzvah himself, whoever happens to hear his

אמר רבי יוסי בד"א בשליח צבור

אבל ביחיד לא יצא עד שיתכוין שומע ומשמיע

Rebbe Yossi holds that in a private situation

משמיע בעי כוונה

The blower must have כוונה to be מוציא the listeners. However, in public, his כוונה to be מוציא is not limited to those INSIDE the Shul, because his כוונה is to be מוציא ALL who are listening.

Therefore, whoever happens to hear his תקיעת שופר, even passersby OUTSIDE the Shul, is יוצא.

16

ברייטא:

אמר רבי יוסי בד"א

בשליח צבור

Even passerby

OUTSIDE the shul

is יוצא

אבל ביחיד

לא יצא עד שיתכוין

שומע ומשמיע

תנא קמא

שומע לעצמו

Must have

כוונה לצאת

ומשמיע

משמיע לפי דרכו

Doesn't need

כוונה

to be מוציא

As long as he is

blowing the שופר

to fulfill the מצוה

